

چهارشنبه ۹ مهر ۱۴۰۴
وطن امروز | شماره ۴۲۵

ورزشی

گزارش

نشست فوق‌العاده یوفا این بار با فشار نروز استارت پروژه تعلیق فوتبال رژیم صهیونیستی

اتحادیه فوتبال اروپا در روزهای اخیر در کانون توجه رسانه‌های ورزشی و سیاسی قرار گرفته است. بحث‌هایی در جریان است که می‌تواند به یکی از حساس‌ترین تصمیمات

تاریخ یوفا تبدیل شود: کنل گذاشتن رژیم صهیونیستی از مسابقات تحت نظر این نهاد. گزارش‌های غیررسمی نشان می‌دهد کمیته اجرایی یوفا قصد دارد در جلسه‌ای ویژه این موضوع را به رأی بگذارد؛ نشستی که برخی کشورها، از جمله نروز خواهان بر گزاری فوری آن هستند. در صورت اجرایی شدن این تصمیم، تیم‌های مردان و زنان رژیم صهیونیستی فرصت حضور در لیگ ملت‌ها را از دست می‌دهند و باشگاه مکابی تل آویو نیز بلافاصله از ادامه رقابت‌های لیگ اروپا حذف خواهد شد. این سناریو به معنای آن است که نمایندگان فوتبال رژیم صهیونیستی از تمام رویدادهای قارای کنل گذاشته می‌شوند، هرچند مجاری جام‌جهانی کمی متفاوت است.

تفاوت نقش یوفا و فیفا
رقابت‌های جهانی زیر نظر فیفا برگزار می‌شود و یوفا تنها‌مسئولیت‌بر گزاری بخش اروپایی انتخابی جام‌جهانی را برعهده دارد، بنابراین حذف یک‌جانبه رژیم صهیونیستی از این چرخه به تصمیمی فراتر از یوفا نیاز دارد. همین مساله سبب شده ناظران سیاسی این پرونده را بسیار پیچیده بدانند. در حالی که احتمال تعلیق از مسابقات اروپایی بسیار بالاست، حضور یا عدم حضور تیم فوتبال رژیم صهیونیستی در انتخابی جام‌جهانی به نظر فیفا بستگی دارد.

سختگویی وزارت خارجه آمریکا هفته گذشته همدار داد واشنگتن هر گونه تلاش برای حذف تیم اسرائیل از رقابت‌های مقدماتی جام‌جهانی را با قدرت متوقف خواهد کرد. این موضع‌گیری وقتی جدی‌تر می‌شود که از رابطه نزدیک جیانی اینفانتینو، رئیس فیفا با دونالد ترامپ یاد کنیم؛ پیوندی که با توجه به میزبانی مشترک آمریکا در جام‌جهانی آینده اهمیتی دوچندان یافته است.

فشار افکار عمومی اروپا
در استانه وقفه ملی و بر گزاری دیدارهای انتخابی، رژیم صهیونیستی باید به مصاف نروز و ایتالیا برود. درست در همین زمان، سازمان‌های حقوق بشری در نروز از فدراسیون فوتبال این کشور خواسته‌اند فشار خود بر یوفا را تشدید کند. در ایتالیا نیز اعتراضات عمومی علیه سیاست‌های رژیم صهیونیستی در غزه به اوج رسیده و فضای سیاسی را ملتهب کرده‌است. اعتصاب سراسری هفته گذشته کارگران بنادر ایتالیا در اعتراض به نسل کشی فلسطینیان توسط رژیم، فشار اجتماعی را بر فدراسیون‌های اروپایی افزایش داد و تصمیم‌گیران یوفانی می‌توانند این موج را نادیده بگیرند. گابریل گراونید، رئیس فدراسیون فوتبال ایتالیا، در پاسخ به پرسشی درباره احتمال تحریم مسابقه تیم ملی این کشور برابر رژیم صهیونیستی، تأکید کرد چنین اقدامی در عمل می‌تواند به سود ایتالیا تمام شود. او معتقد است محرومیت اسرائیل به ایتالیا اجازه خواهد داد با شرایط ساده‌تری به پلی‌آف جام‌جهانی برسد. این نکته اهمیت جایگاه فعلی رژیم صهیونیستی در جدول گروه‌ش را روشن می‌کند؛ جایی که با توجه به هم‌امتیازی با ایتالیا، یک دیدار رودررو هم دارد.

پشت پرده نشست اضطراری
گزارش‌های متعدد نشان می‌دهد نروز با جدیت پیگیر تشکیل جلسه فوری کمیته اجرایی یوفاست. در این میان، نقش الکساندر چفرین، رئیس یوفا، بسیار کلیدی است. گفتنی می‌شود او فشار زیادی برای رسیدن به تصمیمی سریع وارد کرده و احتمال دارد نشست به‌صورت آنلاین و کوتاه‌بر گزار شود. تصویب تعلیق رژیم صهیونیستی تنها نیازمند رأی اکثریت ساده اعضاست. منابع نزدیک به یوفا اعلام کرده‌اند بیشتر اعضا موافق چنین اقدامی هستند و تنها تعداد اندکی مخالف خواهند کرد. این موضوع شانس تصویب پیشنهاد را بسیار بالا نشان می‌دهد.

پیامدهای احتمالی برای باشگاه‌ها

اگرچه تیم فوتبال رژیم صهیونیستی محور اصلی این بحث‌هاست اما پیامدهای آن به سطح باشگاهی هم سرایت می‌کند. مکابی تل آویو این هفته قرار است در لیگ اروپا مقابل دینامو زاکرگ بر قرار بگیرد. این مسابقه طبق برنامه برگزار خواهد شد اما ممکن است آخرین حضور نماینده رژیم در اروپا باشد. در صورت حذف این باشگاه، گزینه جانشینی مجتممل دینامو کی‌یف خواهد بود؛ تیمی که در مرحله انتخابی به مکابی باخته‌بود. البته چنین تغییری می‌تواند بر ساختار لیگ کنفرانس نیز اثرات زیجیرهای داشته باشد.

مسئولیت‌های باقیمانده یوفا

حتی اگر محرومیت رژیم صهیونیستی قطعی شود، یوفا تا زمان تصمیم فیفا مجبور است همچنان مقدماتی جام‌جهانی را برای تیم اشغالگر بر گزار کند. این مسئولیت شامل تعیین داوران، مسائل امنیتی و برگزاری مسابقات خانگی در خاک مجارستان خواهد بود. این وضعیت نشان می‌دهد حذف کامل رژیم صهیونیستی از فوتبال بین‌المللی نیازمند هماهنگی جدی فیفا و یوفاست.

چشم‌انداز

با توجه به فضای سیاسی و ورزشی موجود، آینده فوتبال رژیم صهیونیستی در اروپا مبهم‌تر از همیشه است. از یک سو فشار افکار عمومی و برخی کشورها یوفا به سمت تعلیق می‌برد و از سوی دیگر، حمایت‌های سیاسی آمریکا و نفوذ فیفا مانع کامل آن از سطح جهان می‌شود. هفته پیش رومی تاونس سرنوشت‌ساز باشد و مشخص کند آیا رژیم صهیونیستی برای مدتی طولانی از صحنه فوتبال اروپا کنار گذاشته خواهد شد.

دیدار امشب استقلال – المحرق بحرین بهترین فرصت برای احیای آبی‌ها

بِر و فراموش کن

به اوج رسید. تماشاگران با شعارهای تند خواستار خروج این مدافع از تیم شدند. تحت فشار سنگین روی سکوها، کادر فنی ناچار شد او را بلافاصله تعویض کند. اگرچه آقاسی در میکسدزون صحبت از خداحافظی کرد اما تنها یک روز بعد از تصمیم خود عقب‌نشینی و اعلام کرد استقلال خانه من است. این تناقض رفتاری، انتقادات را بیشتر کرد و حالا گفته می‌شود ساینیتو قصد دارد مدتی او را نیمکت‌نشین کند.

■ **سهرابیان و جدال لفظی با خارجی‌ها**

آرمین سهرابیان هم با اظهارات عجولانه پس از دیدارها اوضاع را پیچیده‌تر کرد. او در واکنش به عملکرد ضعیف خود، توپ را به زمین بازیکنان خارجی انداخت و با این سخنان، شکاف میان اعضای تیم را عمیق‌تر ساخت. همین موضوع سبب شد ساینیتو در بازی هفته چهارم لیگ برتر، بحرین نتایج مطلوب بگیرد، ادامه حضورش در استقلال را نام او را حتی در لیست تیم هم قرار ندهد.

■ **ورود کمیته انضباطی**

مدیریت باشگاه نیز پس از جلسات پیاپی تصمیم گرفت برخی بازیکنان را به کمیته انضباطی فراخواند. علاوه بر آن، اولتیماتومی جدی به سرمربی پرتغالی داده شد: اگر نتواند در ۲ دیدار حساس آینده مقابل شمس آذر و المحرق بحرین نتایج مطلوب بگیرد، ادامه حضورش در استقلال در هاله‌ای از ابهام قرار خواهد گرفت.

■ **گزینه‌های جایگزین در خط دفاع**

با توجه به شرایط بحرانی، ساینیتو ناچار است تغییراتی اساسی در ترکیب دفاعی ایجاد کند. بازگشت عارف غلامی پس از مصدومیت، نقطه امید کادر فنی است. این مدافع باتجربه می‌تواند ثبات از دست‌رفته خط عقب را بازگرداند. همچنین ضرغام سعداوی، مدافع جوان و سرعتی ۱۹ ساله استقلال که فصل گذشته نمایش‌های قابل قبولی داشت، یکی دیگر از انتخاب‌های بالقوه سرمربی است. اعتماد به این بازیکن جوان می‌تواند هم نوبدبخش آینده‌ای روشن باشد و هم پیام روشنی به سایر بازیکنان درباره ضرورت تلاش بیشتر بدهد.

اختلاف بازیکنان آبی‌پوش داخلی و خارجی

استقلال امروز باید برابر المحرق بحرین در لیگ قهرمانان آسیا به میدان برود. این مسابقه در ورزشگاه شهدای شهر قدس برگزار خواهد شد و نگاه همه هواداران به این بازی دوخته شده است. پیروزی در این دیدار می‌تواند نقطه آغازی برای پایان بحران‌ها باشد اما یک نتیجه ضعیف دیگر، شاید آخرین میخ بر تابوت ساینیتو در استقلال باشد. آبی‌پوشان پایتخت امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند اتحاد، تمرکز و مدیریت بحران هستند. تغییرات تاکتیکی در خط دفاع، حل اختلافات داخلی و بازگرداندن روحیه به تیم باید اولویت نخست ساینیتو و مدیران باشگاه باشد. استقلال هنوز فرصت دارد شرایط را بهبود بخشد اما زمان به سرعت در حال گذر است. اگر تصمیم‌های بزرگ و درست اتخاذ نشود، فصل ۲۵ هم می‌تواند مانند فصل ۲۴ به یکی دیگر از تلخ‌ترین خاطرات تاریخ باشگاه بدل گردد.

کردن خارجی‌ها می‌اندازد و گروهی دیگر که معتقد است بازیکنان ایرانی نباید به هم‌تیمی‌های خود حمله کنند. این فضا اتحاد تیم را خدشه‌دار کرده و تأثیر مستقیم بر نتایج اخیر گذاشته است. پس از دیدار برابر شمس آذر که با تساوی به پایان رسید، ساینیتو در رختکن خطاب به آزادی و سعید سرخ‌خیزان به‌شدت انتقاد کرد. او گفت وقتی به‌عنوان بازیکن تعویضی وارد زمین می‌شوید باید تفاوت ایجاد کنید اما عملکرد شما پایین‌تر از انتظار بود. در ادامه، او حتی به مقایسه با بازیکنان جوان‌تر تیم پرداخت و اعلام کرد آنها نمایش بهتری داشته‌اند. این برخورد نشان داد سرمربی پرتغالی بیش از پیش از وضعیت تیمش خشمگین و نگران است. شرایط کنونی استقلال به وضوح نشان می‌دهد مشکل تنها در زمین بازی نیست. اختلافات درون تیمی، فشار روانی هواداران و بی‌اعتمادی میان بازیکنان، همه عواملی است که دست‌به‌دست هم داده تا اوضاع بحرانی‌تر از قبل شود. استقلال تیمی است که همواره ستاره‌های بزرگ داشته و هوادارانش توقع موفقیت‌های بزرگ دارند. ادامه این روند می‌تواند نه‌تنها فصل جاری، بلکه اعتبار باشگاه را نیز خدشه‌دار کند.

استقلال پیش‌فصل را با باخت در سوپر جام آغاز کرد و اگرچه در هفته اول لیگ، تراکتور را شکست داد و هوادانش خوش‌بین شدند اما تساوی خانگی برابر ذوب‌آهن و شکست مقابل استقلال خوزستان دوباره زنگ خطر را به صدا درآورد. در ادامه، تحقیر برابر الوصل، اوضاع را هر مز انفجار رساند. این باخت نه‌تنها جایگاه تیم را متزلزل کرد، بلکه اختلافات درون تیم را هم آشکار ساخت. پس از بازگشت تیم از امارات، سهرابیان با لحنی کنایه‌آمیز گفت: بازیکن خارجی میلیون دلاری باید گره‌گشا باشد، نه اینکه ما بار او را به دوش بکشیم. این سخنان به مذاق بسیاری خوش نیامد. محمدرضا آزادی نیز در جمع هواداران در مقابل کمپ ناصر حجازی، نام مدیرعامل را وسط کشید و گفت: بهتر است او توضیح دهد چه کسی چنین بازیکنان گرانی را جذب کرده است. این جملات، جرقه اختلاف آشکار میان بازیکنان ایرانی و خارجی شد. بازیکنان خارجی تیم از اظهارات هم‌تیمی‌های ایرانی خود دلخور شدند. برخی حتی معتقد بودند این حرف‌ها بی‌احترامی به آنهاست. نتیجه آن شد که در رختکن استقلال دودستگی شکل گرفت؛ گروهی که تقصیر نتایج ضعیف را بر

امتیازات خانگی آسیا از دست رفت؛ تبریزی‌ها نگران آینده‌اند

فرصت‌سوزی

هر کدام چالشی تازه خواهد بود. اگر تیم تبریزی در بازی‌های خانگی امتیازات کامل را جمع‌آوری نکند، آمیدی به جبران در زمین رقبا باقی نخواهد ماند.

■ **هواداران؛ بزرگ‌ترین سرمایه**

شاید تنها نقطه روشن این روزهای تراکتور، حمایت بی‌قیدوشرط هوادانش باشد. ورزشگاهی پر از تماشاگر، شور وصف‌ناپذیر سکوها و انرژی‌ای که از سوی آنها به بازیکنان منتقل می‌شود، می‌تواند موتور محرک تیم باشد اما اگر نتایج ضعیف ادامه یابد، همین سرمایه بزرگ نیز ممکن است به مرور کمرنگ شود. هیچ چیز به اندازه ناکامی‌های پیاپی نمی‌تواند هواداران را سرد کند.

■ **نیاز فوری به تغییر**

دراگان اسکوچیچ و دستیارانش باید راهکاری تازه بیابند. تاکتیک‌های محتاطانه و دیر بیدار شدن تیم در جریان بازی‌ها، نسخه‌ای مناسب برای عبور از این مرحله دشوار نیست. سرعت انتقال توپ، دقت در فرصت‌طلبی و انسجام دفاعی عناصری کلیدی‌اند که باید بهبود یابند. بدون چنین تغییراتی، هر بازی جدید به تکراری از حسرت گذشته تبدیل خواهد شد.

■ **سخن پایانی**

لیگ نخیشان برای تراکتور با قرع‌ای متعادل آغاز شد اما بی‌برنامگی در ۲ بازی نخست همه چیز را پیچیده کرد. تیمی که می‌توانست با شروعی قدرتمند در جدول جایگاه مطلوبی کسب کند، حالا در میانه جدول سرگردان است. اگر چه هنوز فرصت جبران وجود دارد اما این فرصت همیشگی نیست. تنها با تصمیمات درست، استفاده هوشمندانه از موقعیت‌ها و اعتماد به انرژی هواداران است که می‌توان آینده‌ای روشن برای تراکتور متصور شد. در غیر این صورت، حسرت این روزها به نقطه‌ضعف بزرگی در تاریخ باشگاه بدل خواهد شد.

■ **قرعه آسان؛ آینده سخت**

در شرایطی که استقلال و پرسپولیس در دوره نخست این تورنمنت با رقبای قدرتمند عربستانی روبه‌رو شدند، تراکتور در گروهی قرار گرفت که فاقد نماینده‌ای از آن کشور است. روی کاغذ، این قرعه برای نماینده تبریز یک شانس بزرگ محسوب می‌شد اما حالا، با ۲ تساوی ابتدایی، مسیر پیش رو دشوارتر به نظر می‌رسد. اگر تغییر جدی در سبک بازی و رویکرد تاکتیکی تیم ایجاد نشود، شانس صعود به مرحله بعد بیش از پیش کاهش خواهد یافت.

■ **ادامه مسیر و چشم‌انداز پیش رو**

تراکتور هنوز ۶ دیدار دیگر در این مرحله دارد. ۳ بازی در خانه و ۳ بازی خارج از تبریز می‌تواند سرنوشت صعود را تعیین کند. دیدار با شاره‌چ، شرطه، نسف‌قارشی، دحیل، السد و غرافه

هم به لرزه درآمد ولی همه چیز برای سرخ‌پوشان خیلی دیر آغاز شد. پایان کار، تنها یک امتیاز دیگر بود؛ نتیجه‌ای که در هیچ‌وجه پاسخگوی انتظارات هواداران نبود.

■ **واکنش رقیب و داغ حسرت**

آنچه تلخی ماجرا را دوچندان کرد، سخنان سرمربی تیم اماراتی پس از مسابقه بود. او با صراحت اعلام کرد تیمش از ابتدا برای پیروزی نیامده و تنها گرفتن امتیاز از تراکتور را هدف قرار داده است. این اعتراف نشان داد تراکتور می‌توانست به‌راحتی ۳ امتیاز کامل را به‌دست آورد اما فرصت‌سوزی‌ها و ضعف تاکتیکی مانع تحقق این خواسته شد. چنین اظهارنظری، نه‌تنها هواداران، بلکه بازیکنان و کادر فنی را نیز بیش از پیش در اندوه از دست رفتن امتیازات فروبرد.

در شبی که هواداران تبریزی با شور و اشتیاقی وصف‌ناشدنی جایگاه‌های ورزشگاه یادگار امام را پر کردند، و نخستین تیم محبوب‌شان با تمام توان در میدان حاضر شود و شکست پیروزی خود در لیگ نخیشان را جشن بگیرد اما آنچه رقم خورد، چیزی جز حسرت و نگرانی نبود. تراکتور، با وجود قرع‌ای ساده و شرایطی ایده‌ال برای شروع قدرتمند، در ۲ دیدار نخست تنها به ۲ تساوی دست یافت و عملاً فرصت طلایی خود را برای تثبیت موقعیت در جدول از دست داد.

■ **شروع امیدوارکننده؛ پایان تلخ**

نخستین رویارویی قرمزپوشان تبریز در زمین الاهلی رقم خورد. بازی هجومی و گل زود هنگام مهاجم خارجی تیم نویدبخش آینده‌ای روشن بود. با این حال، اخراج ناپهنگام یکی از بازیکنان تیم در نیمه دوم ورق را برگرداند. نه‌تنها بتری از دست رفت، بلکه در چند صحنه خوش شانس بودند که توپ‌های خطرناک حریف به تیرک اصابت کرد و وارد دروازه نشد. همان یک امتیاز هم به نوعی هدیه‌ای از جانب بخت و اقبال بود.

■ **فرصت‌سوزی در خانه**

بازگشت به تبریز همراه با امیدهای فراوان بود. هواداران پرشور، ورزشگاه نوسازی‌شده و حریفی نه‌چندان سرسخت، همه شرایط را برای پیروزی مهیا کرده بود اما تراکتور تا دقیق پایانی نیمه دوم عملکردی کهرمق داشت. نخستین موقعیت جدی دقیقه ۶۵ به‌دست آمد، فرصتی که با بی‌دقتی تمام هدر رفت. پس از آن چند موقعیت دیگر خلق شد، حتی تیر دروازه